

Такризи

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Сирочзода Ҷамолиддин Қиём дар мавзуи “Ташаккул ва таҳаввули айнишиносӣ дар Тоҷикистон”, барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ, аз руи ихтисоси 10.01.00 - Адабиётшиносӣ (10.01.01- Адабиёти тоҷик).

Масъалаи таҳқиқ ва омӯзиши равандҳои адабиётшиносии муосири тоҷик дар замони мо аз ҳар ҷиҳат муҳим мебошад. Ин иқдоми илмӣ таҳқиқотӣ имкон медиҳад, ки бисёре аз саҳифаҳои норавшани таърихи адабиёт ва илми адабиётшиносӣ равшан карда шавад. Бояд таъкид кард, ки дар замонаш бар асари маҳдудиятҳои мафкуравӣ бисёр аз масоили марбути ҷанбаҳои ғоявӣ ақидаҳои андешавӣ адабиёти тоҷикии садаи XX то ба охир мавриди таҳқиқ қарор нагирифта буданд. Аз ҷумла, дар шинохти воқеӣ ва илмӣ аҳволу осори устод С.Айнӣ ҳам то ҳанӯз суолҳои зиёде мавҷуданд, ки ба онҳо бояд ҷавоб гуфт.

Дар диссертатсияи Сирочзода Ҷамолиддин Қиём, ки “Ташаккул ва таҳаввули айнишиносӣ дар Тоҷикистон” унвон дорад, ба таври кулӣ мавриди баррасӣ қарор гирифтани айнишиносӣ ҳамчун як равияи хоси адабиётшиносӣ, кӯшиши аввалинест, барои ҷавоби илмӣ воқеӣ ҷустуҷӯ ба суолоти зикргардида. Нуқтаи дигари қобили тазаккур ин ҳуди раванди айнишиносӣ ҳамчун равияи хоси илмӣ мебошад, ки он воқеан, сазовори омӯзиш ва таҳқиқи фароғири илмист. Айнишиносӣ, воқеан, аз ҷумлаи проблемаҳои ҳамаҷониба, ки он ба ҳайси равияи хоси адабиётшиносӣ як қувват мавзӯҳои фаро мегирад, ки онҳо ба равандҳои инкишофи адабиёти тоҷикии садаи XX иртиботи мустақим доранд. Чунки эҷодиёти устод С.Айнӣ яке аз сарчашмаҳои ғайбӣ инкишофи назму насри тоҷикӣ дар давраи мазкур ба ҳисоб меравад. Аз ин назар, мавзуи диссертатсияи Ҷамолиддин Сирочзода ба самти адабиётшиносӣ ва шиносномаи ихтисоси 10.01.00 - Адабиётшиносӣ (10.01.01- Адабиёти тоҷик) **комилан, мувофиқат мекунад.**

Аҳамияти мавзуи диссертатсия дар он аст, ки айнишиносӣ ба ҳайси як равияи хоси илмӣ дар тӯли беш аз сад соли охир, марҳила ба марҳила, вобаста ба тавсияи омӯзиш, интишор ва шинохти воқеии аҳволу осори устод С.Айнӣ шакл гирифтааст. Аммо бо вучуди ин, меёрҳо ва аслҳои илмӣ адабии шинохти шахсият ва эҷодиёти Айнӣ дар ҳамаи давраҳои инкишофи айнишиносӣ яқсон ва фароғир набудааст.

Ин нуктаро пажӯҳишҳои солҳои охири айнаишиносони тоҷик М. Шакурӣ, С. Табаров, М. Имомзода, Х. Асозода, А. Набавӣ, А. Кӯчаров, А. Маҳмадаминов ва дигарон собит месозад. Аз тарафи дигар, маводи дар ин замина ба нашр расида воқеан, ба омӯзиш ва арзёбии воқеию илмӣ ниёз дорад, ки ин ҳам муҳиммияти мавзӯи диссертатсияи мавриди назарро таъйид мекунад.

Навгонии илмӣ таҳқиқ дар он аст, ки дар диссертатсия бори аввал марҳилаҳо ва давраҳои асосии инкишофи айнаишиносӣ ба ҳайси як равияи хоси илмӣ муфасссал баррасӣ мешавад. Ташҳиси паҳлӯҳои гуногуни равандҳои айнаишиносӣ, нақду баррасии мунсифона ва воқеии осори нависанда, ҳалли масоили баҳсноки марбути аҳволу осори С. Айнӣ дар диссертатсия бори аввал ба таври монографӣ сурат мегирад. Муҳим он аст, ки дар бобу фаслҳои алоҳидаи диссертатсия баъзе назарҳо ва концепсияҳои таҳқиқи асарҳои адабӣ ва фаъолиятҳои равшангарии маорифпарварии устод С. Айнӣ, ки дар замони мо ҳам муҳиманд, таҷдиди назар мешаванд. Гузашта аз ин, натоиҷи таҳқиқоти мазкур барои рушди минбаъдаи айнаишиносӣ ҳамчун равияи хос дар илми адабиётшиносӣ мусоидат менамояд.

Аҳамияти назарӣ ва амалии таҳқиқоти мавриди назар дар он аст, ки айнаишиносӣ дар илми адабиётшиносӣ ҳамчун падидаи хоси пажӯҳишӣ назарӣ таҳқиқ мешавад. Дар бахшҳои диссертатсия осори адабӣ илмӣ устод С. Айнӣ дар партави нақду баррасии илмӣ айнаишиносон баррасӣ мегардад ва қонунмандии инкишофи андешаи илмӣ дар ин замина мушаххас мегардад, ки он воқеан, аҳамияти хоси назарӣ дорад.

Дар диссертатсия маводи фаровони илмӣ адабиётшиносӣ мавриди истифода қарор гирифтааст, ки он арзиши амалии пажӯҳиши мавриди назарро меафзояд. Аз тарафи дигар, ҳулосаҳо ва бардоштҳои илмӣ диссертант барои пажӯҳишҳои ҷадид ва навназарӣ дар заминаи аҳволу осори устод С. Айнӣ замина фароҳам месозад. Дар маҷмӯъ, натоиҷи таҳқиқоти диссертант на танҳо барои наشري омӯзиши минбаъдаи осори нависанда, балки барои таҳияи китобҳои дарсӣ, мақолаю рисолаҳои илмӣ, дастуру васоити таълимӣ барои муҳассилини зинаҳои гуногуни таҳсилот аз аҳамият ҳолӣ нест.

Эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ дар он аст, ки диссертант ҳангоми таҳқиқи мавзӯ ба концепсияҳои муҳимми адабиётшиносӣ ва афкори олимони шинохтаи ватанию хориҷӣ тақия мекунад. Аз тарафи дигар, эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқи диссертант ба дақиқияти маълумотҳо, мутобиқати ҳаҷми маводи таҳқиқ, коркарди он, мутобиқати мавод бо концепсияҳои илмӣ диссертант, ҳаҷми интишорот ва интиҳоби дурусти равишҳои таҳқиқ асос меёбад.

Хулосаҳо ва тавсияҳои муҳаққиқ дар заминаи баррасии бо низомии проблемаи илмӣ сурат мегирад ва он дурнамои омӯзиши мавзӯро муайян месозад. Ҷамолитдин Сирочзода доир ба мавзӯи диссертатсия 7 мақола, аз ҷумла, 5 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва КОА-и ФР ба ҷоп расонидааст. **Маводи нашргардида**, ки дар бахши “Наشري таълифоти илмӣ дар мавзӯи диссертатсия” оварда шудааст, муҳимтарин нукот, хулоса натиҷагирӣҳо ва мазмунҳои диссертатсияро бозгӯ намуда, **саҳми шахсии муаллифро дар таҳқиқи мавзӯ** собит месозад.

Диссертатсияи тақризшаванда аз муқаддима се боб, ҳашт фасл, хулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқ, рӯйхати адабиёт ва наشري таълифоти илмӣ дар мавзӯи диссертатсия иборат буда, вобаста ба фарогирии мавзӯ, дар навбати худ, ҳар боб вобаста ба проблемаҳои мавриди назари диссертант ба фаслҳо ҷудо карда шудааст. Дар ҳар бахши диссертатсия равиши хуби таҳқиқ, дуруст нишон додани маъхазҳо, муҳокимарониҳои илмӣ ва хулосабарориҳои ҷолиб ба назар мерасанд.

Дар муқаддима мубрамияти мавзӯ, дараҷаи омӯзиши он, мақсаду вазифаҳо, объект ва мавзӯи таҳқиқ, асосҳои назарӣ ва методологии таҳқиқ, сарчашмаҳои таҳқиқ, нағзҳои илмӣ диссертатсия, нуктаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшаванда, аҳаммияти назарӣ ва амалии таҳқиқ, мутобиқати мавзӯи диссертатсия бо шиносномаи ихтисоси илмӣ, саҳми шахсии доғалаби дараҷаи илмӣ, тасвиби амалии натиҷаҳои таҳқиқ, наشري таълифоти илмӣ дар мавзӯи диссертатсия ва сохтору ҳаҷми кор бо низом дарҷ гардидааст.

Дар диссертатсия мақсаду вазифаҳои таҳқиқ мушаххас ва пайваста пайгирӣ мешаванд ва **нуктаҳои асосие ба ҳимоя пешниҳод шуданд**, ки

воқеан, дар адабиётшиносии тоҷик, хосса дар таҳқику бознигирии аҳволу осори устод С. Айнӣ аҳаммияти махсус доранд.

Боби якуми диссертатсия “Марҳилаҳои пайдоиш ва тамоюлҳои инкишофи айнишиносӣ дар Тоҷикистон” унвон дошта, он фарогири се фасли алоҳида мебошад. Дар фасли аввали ин боб диссертант марҳилаи аввали шаклгирии раванди илмию пажуҳишии айнишиносиро ба таҳқиқ мегирад. Вай дуруст ишорат мекунад, ки айнишиносӣ бо арзёбии ҷаҳолияти шоирии устод Айнӣ оғоз гардида бошад ҳам, он дар солҳои бистуму сиюми садаи XX зери таъсири сиёсати ҳизбу давлати шӯравӣ шакл гирифт. Нақди иҷтимоӣро ба ин раванди тозаии адабиётшиносии тоҷик таъсири худро гузошт. Сарфи назар аз нобасомониҳои мафкуравӣ дар нақду адабиётшиносии замон илми адабиётшиносии садаи XX аз омӯзиш ва шинохти илмию адабии рӯзгор ва осори С. Айнӣ шуруъ мешавад. Ба ибораи дигар, айнишиносӣ дар он солҳо бо баҳсҳои тезутунде дар атрофи асарҳои С.Айнӣ “Намунаи адабиёти тоҷик”, “Одина”, “Дохунда” оғоз мешавад. Намунаи нақдҳои айнишиносии он давра мақолаҳои А. Лохутӣ “Садриддин Айнӣ”, Қорӣ Очиلى, “Муваффақияти бузург дар майдони адабиёт”, Саид Нафисӣ “Намунаи адабиёти тоҷик”, Р. Ҳошимӣ “Пире, ки ҷавон шуд”, Н. Бектош “Садриддин Айнӣ дар адабиёти инқилобии тоҷик” ва ғайра мебошад.

Масоили марбути марҳилаи дигари инкишофи раванди айнишиносӣ дар фасли дуюми боби мазкур ба таҳқиқ омадааст. Агар дар фасли аввал диссертант муҳимтарин хусусиятҳои осори айнишиносии солҳои бисту шастии садаи бистумро баррасӣ намояд, дар фасли дуюм ин раванд аз солҳои ҳафтод то навад ба таҳқиқ меояд. Албатта, марҳилаи дуюм хеле сербор ва пурғановат мебошад. Зеро дар ин солҳо вобаста ба санаҳои муҳими ҳаёти нависанда ва таҷлили солгардҳои ӯ доманаи равишҳои айнишиносӣ хеле фаррох ва гуногунпаҳлӯ гардид.

Ба хоҳири мушаххас намудани доираи баҳси худ, диссертант таҳқиқотҳои дар ин солҳо ба нашррасидаро ба се гурӯҳ тақсимбандӣ мекунад. Ба гурӯҳи аввал, маводи марбути зиндагиномаи Айнӣ, ба гурӯҳи дуюм, пажуҳишҳо дар бораи ҷаҳолияти адабию эҷодии нависанда ва ба гурӯҳи сеюм, таълифоти марбути мазмуну муҳтавои асарҳои алоҳидаи адибро шомил месозад. Намунаи пажуҳишҳои арзишманди давраи мавриди назар китобҳои Р. Фиш ва Р. Ҳошимӣ “Бо амри вичдон”, М. Шукуров “Садриддин Айнӣ”, А. Сайфуллоев

“Мақтаби Айни” ва ғайра мебошад. Фасли сеюми боби зикргардида ба масъалаи идомаи айнаишноӣ дар давраи истиқлол алоқаманд аст. Зеро дар ин давра барои таҳқиқи фарогир ва мунсифонаи аҳволу осори устод С. Айни фазои мусоиди мафкуравӣ ва илмию пажуҳиши муҳайё гардид. Айнаишносонии тоҷик М. Шакурӣ, Х. Асозода, С. Табаров, М. Имомзода, А. Набавӣ, А. Маҳмадаминов ва дигарон зимни таҳқиқоти худ дар айнаишносонии тоҷик на танҳо саҳифаҳои тозаеро боз карданд, балки айнаишносиеро дар Тоҷикистон ба марҳилаи комилан нави инкишоф ва тавсия ворид карданд, ки айнаи замон натоиҷи арзишмандеро ба бор оварда истодааст ва диссертатсияи мазкур намунаи барҷастаи он маҳсуб меёбад.

Дар боби дуюми диссертатсия асосан, мақолаҳо ва китобу рисолаҳои доир ба эҷодиёти устод С.Айни, асарҳои алоҳидаи ӯ, фаъолиятҳои адабию эҷодияш мавриди таҳқиқ қарор мегиранд. Диссертант маводи марбути масоили мазкурро дар фаслҳои ҷудогонаи боби мазкур аз дидгоҳҳои гуногун таҳқиқ мекунад. Муҳим он аст, ки муҳаққиқ дар заминаи баррасии муфасссали асару мақолаҳои айнаишносонии маъруф Р. Ҳошим, М. Шукурӣ, А. Сайфуллоев, С. Табаров, Н. Бектош, И. Брагинский ва дигарон ба хулосаҳои дурусту қобили эътимоди илмӣ мерасад.

Аз ҷумла, вай таҳқиқотҳои дар марҳилаҳои аввал ба нашр расидаро, аз нигоҳи мазмун ва масъалаҳои мавриди назари муҳаққиқон ба се гурӯҳ тақсим мекунад. Таъкид мешавад, ки муҳаққиқон дар баробари омӯзиш ва таҳқиқи зиндагинома ва масири эҷодии Айни асарҳои ӯро на танҳо аз лиҳози мазмуну ғоя ва анвои адабӣ, балки аз нигоҳи хунари нависандагӣ, ҷустуҷӯ ва бозёфтҳои адабию хунарӣ ҳам муфасссал баррасӣ намуда, мақому мартабаи ӯро дар адабиёти тоҷикии садаи XX дуруст муайян карданд.

Яке аз самтҳои пурбори фаъолияти эҷодии устод С.Айни ин таълифоти илмию пажуҳишии ӯ мебошад, ки он ба таври муфасссалу фарогир дар боби сеюми диссертатсияи Ҷамалиддин Сирочзода баррасӣ мешавад. Диссертант дуруст таъкид мекунад, ки асарҳои илмию адабиётшиносии С.Айни дар шаклирии равандҳои тозаи илмӣ дар адабиётшиносии муосир нақши муҳим бозиданд. Ҳақ ба ҷониби айнаишносонии маъруф Х. Мирзозода ва А. Маҳмадаминов аст, ки таъкид намуданд, ки С. Айни аввалин адабиётшиносии советии тоҷик буда, пайдоиш ва инкишофи адабиётшиносии советии тоҷик ба номи ӯ

сахт вобаста аст. Донишманди дигари тоҷик А. Сатторзода устод С.Айниро муаллифи нахустин таҳқиқоти илмӣ муосир номидаанд.

Аз баррасиҳои диссертант равшан мешавад, ки равияҳои рӯдакишиносӣ, фирдавсишиносӣ, саъдишиносӣ, синошиносӣ, камолшиносӣ, навоишиносӣ дар адабиётшиносии муосири тоҷикӣ маҳз бо пажӯҳишҳои муҳимми илмӣ устод С.Айнӣ шуруъ мешавад. Масъалаи нақду баррасии осори таърихӣ забоншиносии устод С.Айниро диссертант дар фаслҳои алоҳида баррасӣ намуда, натиҷагирӣҳои худро ба таври мушаххас зикр менамояд.

Ба таври кулӣ, Ҷамолиддин Сирочзода муҳимтарин таълифоти илмӣ тадқиқотии марбути самтҳои асосии фаъолияти илмӣ адабии устод С.Айниро бо низом ва аз нигоҳи наву имрӯзӣ ба таҳқиқ гирифта, ба натиҷаҳо ва хулосаҳои қобили андеша мерасад, ки онҳо дар 12 банд дар қисмати хулосаи диссертатсия оварда шудааст. Нуктаҳои, ки дар ин бахш зикр мегарданд, барои таҳқиқ ва омӯзиши минбаъдаи аҳволу осори С.Айнӣ мусоидат менамоянд. Дар баробари муҳассаноти зикршуда дар диссертатсия баъзе камбудӣҳо низ ба назар мерасанд, ки ислоҳи онҳо ба ғоидаи кор хоҳад буд.

1. Дар бахши аввали муқаддима, диссертант ба ҷои зикри масоили марбути айнишиносӣ, зарурати баррасии мавзӯро вобаста ба ниёзҳои илмӣ маънавии замони мо асоснок мекард, беҳтар буд.
2. Дар бахши дараҷаи омӯзиши мавзӯ ба ҷои тавзеҳи асару мақолаҳои айнишиносон онҳоро аз нигоҳи моҳияти илмиашон гурӯҳбандӣ мекард, қори диссертант осонтар мегардид.
3. Ба назари мо асарҳои муҳиму бунёдии айнишиносонро дар зерфаслҳои алоҳида, вобаста ба замони таълифашон тавзеҳ меод, баъзе масъалаҳои пажӯҳиши мазкур равшантар мегардид.
4. Аз доираи баррасии диссертант китобҳои М. Шакурӣ “Нигоҳе ба адабиёти тоҷикии садаи XX”, “Падари миллат” ва маҷмуаи мақолоти ҷашнвораи С.Айнӣ дар Техрон берун мондаанд, ки онро бояд ислоҳ кард.
5. Дар диссертатсия ҷо-ҷо хатоҳои имлоӣ ва техникаӣ ба назар мерасанд, ки онҳоро бояд ислоҳ кард.

Эродҳои мазкур ҷузъӣ ва ислоҳшаванда буда, онҳо ба ҳеҷ ваҷҳ арзиши илмӣ диссертатсияро кам намесозанд. Дар маҷмӯъ, таҳқиқоти мазкур аз ҳар ҷиҳат қимату анҷомёфта буда, он дар айнишиносӣ ва

сахт вобаста аст. Донишманди дигари тоҷик А. Сатторзода устод С.Айниро муаллифи нахустин таҳқиқоти илмӣ муосир номидаанд.

Аз баррасиҳои диссертант равшан мешавад, ки равияҳои рӯдакишиносӣ, фирдавсишиносӣ, саъдишиносӣ, синошиносӣ, камолшиносӣ, навоишиносӣ дар адабиётшиносии муосири тоҷикӣ маҳз бо пажӯҳишҳои муҳимми илмӣ устод С.Айнӣ шуруъ мешавад. Масъалаи нақду баррасии осори таърихӣ забоншиносии устод С.Айниро диссертант дар фаслҳои алоҳида баррасӣ намуда, натиҷагирӣҳои худро ба таври мушаххас зикр менамояд.

Ба таври кулӣ, Ҷамолиддин Сирочзода муҳимтарин таълифоти илмӣ тадқиқотии марбути самтҳои асосии фаъолияти илмӣ адабии устод С.Айниро бо низом ва аз нигоҳи наву имрӯзӣ ба таҳқиқ гирифта, ба натиҷаҳо ва хулосаҳои қобили андеша мерасад, ки онҳо дар 12 банд дар қисмати хулосаи диссертатсия оварда шудааст. Нуктаҳои, ки дар ин бахш зикр мегарданд, барои таҳқиқ ва омӯзиши минбаъдаи аҳволу осори С.Айнӣ мусоидат менамоянд. Дар баробари муҳассаноти зикршуда дар диссертатсия баъзе камбудӣҳо низ ба назар мерасанд, ки ислоҳи онҳо ба ғоидаи кор хоҳад буд.

1. Дар бахши аввали муқаддима, диссертант ба ҷои зикри масоили марбути айнишиносӣ, зарурати баррасии мавзӯро вобаста ба ниёзҳои илмӣ маънавии замони мо асоснок мекард, беҳтар буд.
2. Дар бахши дараҷаи омӯзиши мавзӯ ба ҷои тавзеҳи асару мақолаҳои айнишиносон онҳоро аз нигоҳи моҳияти илмиашон гурӯҳбандӣ мекард, қори диссертант осонтар мегардид.
3. Ба назари мо асарҳои муҳиму бунёдии айнишиносонро дар зерфаслҳои алоҳида, вобаста ба замони таълифашон тавзеҳ меод, баъзе масъалаҳои пажӯҳиши мазкур равшантар мегардид.
4. Аз доираи баррасии диссертант китобҳои М. Шакурӣ “Нигоҳе ба адабиёти тоҷикии садаи XX”, “Падари миллат” ва маҷмуаи мақолоти ҷашнвораи С.Айнӣ дар Техрон берун мондаанд, ки онро бояд ислоҳ кард.
5. Дар диссертатсия ҷо-ҷо хатоҳои имлоӣ ва техникаӣ ба назар мерасанд, ки онҳоро бояд ислоҳ кард.

Эродҳои мазкур ҷузъӣ ва ислоҳшаванда буда, онҳо ба ҳеҷ ваҷҳ арзиши илмӣ диссертатсияро кам намесозанд. Дар маҷмӯъ, таҳқиқоти мазкур аз ҳар ҷиҳат қимату анҷомёфта буда, он дар айнишиносӣ ва

адабиётшиносии муосир падидаи илмию пажӯҳишии тоза ва ҷолиби диққат ба ҳисоб меравад.

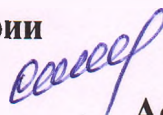
Автореферат ва мақолаҳое, ки доктараби дараҷаи илмӣ оид ба мавзуи мавриди назараш ба ҷоп расонидааст, муҳтавои диссертатсияро фарогиранд. Мавзуи интихобкардаи Ҷамолиддин Сирочзода ба доираи мавзӯ ва масъалаҳои таҳқиқии шиносномаи ихтисоси 10.01.00 - Адабиётшиносӣ (10.01.01- Адабиёти тоҷик) комилан мувофиқат мекунад.

Қарорди амалии натоиҷи таҳқиқ ва нашри таълифоти илмӣ дар мавзуи диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошад.

Хулоса, диссертатсияи номзоди Ҷамолиддин Сирочзода Қиём дар мавзуи “Ташаккул ва таҳаввули айнишиносӣ дар Тоҷикистон” ба талаботи бандҳои 31, 33, 34 ва 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, аз 30 июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ буда, муаллифи он ба дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.00 - Адабиётшиносӣ (10.01.01- Адабиёти тоҷик) сазовор аст.

Муқарризи расмӣ:

**Доктори илмҳои филологӣ, профессор,
мудир кафедраи назария ва таърихи
адабиёти Донишгоҳи давлатии омӯзгории
Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни**

**Солеҳов Шамсиддин
Аслиддинович.**

**Нишони: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 121
Тел: 987-65-00-43
E-mail: soleh59@mail.ru**

**Имзои Ш.А. Солеҳовро тасдиқ менамоям:
сардори раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси
Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон
ба номи Садриддин Айни**

Мустафозода Абдукарим.

**Суроға: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 121.
Тел.: +992(37) 224-13-83; +992(37) 224-18-01.
E-mail: info@tgpu.tj; сомонаи расмӣ: www.tgpu.tj**

«15» апрели соли 2025.